

Toramide 5 mg 30 tabletek

Nasza cena: 23,89 zł

Opis słownikowy

Dawka	5MG
Opakowanie	*30
Postać	Tabletki
Producent	POLPHARMA S.A. STAROGARD GDAŃSKI POLSKA [PL]
Rejestracja	Lek na receptę pełnopłatny
Substancja czynna	TORASEMIDUM

Opis produktu

Opis

Wskazania:

Dawka 5 mg. Nadciśnienie tętnicze pierwotne. Obrzęki pochodzenia wątrobowego i nerkowego. Obrzęki związane z zastoinową niewydolnością serca, obrzęk płuc.

Dawkowanie:

Dawka 5 mg Dorośli. Nadciśnienie tętnicze pierwotne. Zalecana dawka torasemidu wynosi 2,5 mg doustnie raz/dobę. W razie potrzeby dawkę można zwiększyć do 5 mg raz/dobę. Badania wskazują, że dawki powyżej 5 mg/dobę nie prowadzą do dalszego obniżania ciśnienia tętniczego. Maks. efekt uzyskuje się po około 12 tyg. ciągłego leczenia. Obrzęki. Zwykle stosuje się 5 mg raz/dobę. W razie konieczności dawkę można zwiększać stopniowo do dawki 20 mg raz/dobę. W indywidualnych przypadkach, podawano dawki do 40 mg/dobę. Pacjenci w podeszłym wieku nie wymagają szczególnego dostosowania dawek. Brak wystarczających danych dotyczących stosowania torasemidu u dzieci.

Uwagi:

Tabl. należy przyjmować rano, bez rozgryzania, popijając niewielką ilością płynu.

Przeciwwskazania:

Nadwrażliwość na torasemid, pochodne sulfonilomocznika lub którąkolwiek substancję pomocniczą; niewydolność nerek z anurią; śpiączka wątrobowa i stan przedśpiączkowy; niskie ciśnienie tętnicze; okres ciąży i laktacji; zaburzenia rytmu serca; jednoczesne stosowanie z antybiotykami aminoglikozydowymi czy cefalosporynami lub niewydolność nerek po zastosowaniu innych leków powodujących uszkodzenie nerek.

Ostrzeżenia specjalne:

Przed rozpoczęciem leczenia należy wyrównać hipokaliemię, hiponatremię, hipowolemię i zaburzenia mikcji. Podczas długotrwałego leczenia torasemidem zaleca się regularne monitorowanie bilansu elektrolitów, stężenia glukozy, kwasu moczowego, kreatyniny i lipidów we krwi. Zaleca się uważne monitorowanie pacjentów z tendencją do hiperurykemii i dny moczanowej. Należy monitorować metabolizm węglowodanów w utajonej lub objawowej cukrzycy. Lek zawiera laktozę. Produkt leczniczy nie powinien być stosowany u pacjentów z rzadko występującą dziedziczną nietolerancją galaktozy, niedoborem laktozy (typu Lapp) lub zespołem złego wchłaniania glukozy-galaktozy. Tak jak w przypadku innych leków, które mogą wywoływać zmiany ciśnienia tętniczego krwi, pacjenci przyjmujący torasemid powinni zostać ostrzeżeni, aby nie prowadzili pojazdów ani nie obsługiwali maszyn, jeśli występują u nich zawroty głowy lub inne podobne objawy.

Interakcje:

Podczas stosowania torasemidu równocześnie z glikozydami nasercowymi, niedobór potasu i/lub magnezu może zwiększać wrażliwość mięśnia sercowego na te leki. W skojarzeniu z mineralo- i glikokortykosteroidami oraz środkami przeczyszczającymi może powodować zwiększenie wydalania potasu z moczem. Tak jak w przypadku innych leków moczopędnych, może dochodzić do nasilenia działania hipotensyjnego równocześnie stosowanych leków. Lek zwłaszcza w dużych dawkach, może nasilać działanie toksyczne antybiotyków aminoglikozydowych, cisplatyny, działanie nefrotoksyczne cefalosporyn oraz działanie kardio- i neurotoksyczne litu. Działanie leków zwiótczających zawierających kurarę i teofilinę może także być nasilone. U pacjentów otrzymujących duże dawki salicylanów może wzrastać ich toksyczność. Działanie leków przeciwcukrzycowych może natomiast ulec osłabieniu. Leczenie sekwencyjne lub złożone, podobnie jak rozpoczęcie leczenia nowym inhibitorem ACE, może powodować przemijający spadek ciśnienia tętniczego. Efekt ten można zminimalizować, zmniejszając dawkę początkową inhibitora ACE i/lub redukując dawkę torasemidu lub chwilowo go odstawiając. Torasemid może zmniejszać reaktywność tętnic na czynniki presyjne, np. adrenalinę i noradrenalinę. NLPZ (np. indometacyna) i probenecid mogą osłabiać działanie moczopędne i hipotensyjne torasemidu. Równoczesne stosowanie torasemidu i cholestyraminy nie było badane u ludzi, lecz w badaniu na zwierzętach skojarzenie takie powodowało zmniejszenie wchłaniania podawanego doustnie torasemidu.

Ciąża i laktacja:

Nie istnieją dane z badań z udziałem ludzi na temat wpływu torasemidu na zarodek i płód. Choć badania na szczurach nie wykazały działania teratogennego, po podaniu dużych dawek leku ciężarnym samicom królika obserwowano deformacje płodów. Nie prowadzono też badań dotyczących przenikania torasemidu do mleka matki. W związku z tym lek jest przeciwwskazany w okresie ciąży i karmienia piersią.

Działania niepożądane:

Zaburzenia krwi i układu chłonnego: istnieją pojedyncze doniesienia na temat przypadków zmniejszenia liczby erytrocytów i leukocytów oraz płytek we krwi obwodowej. Zaburzenia układu nerwowego: w rzadkich przypadkach opisywano parestezje kończyn. Zaburzenia oka: w pojedynczych przypadkach: zaburzenia wzroku. Zaburzenia ucha i błędnika: w pojedynczych przypadkach: szum w uszach i utrata słuchu. Zaburzenia naczyń: w rzadkich przypadkach mogą wystąpić powikłania zakrzepowo-zatorowe oraz zaburzenia krążenia związane z zagęszczeniem krwi. Zaburzenia żołądka i jelit: suchość w jamie ustnej, zaburzenia żołądkowo-jelitowe, w izolowanych przypadkach opisywano zapalenie trzustki. Zaburzenia wątroby i dróg żółciowych: zwiększenie aktywności niektórych enzymów wątrobowych, np. GGT. Zaburzenia skóry i tkanki podskórnej: w pojedynczych przypadkach mogą wystąpić reakcje alergiczne, takie jak świąd, wysypka i nadwrażliwość na światło. Zaburzenia nerek i dróg moczowych: u pacjentów ze zwężeniem drogi odpływu moczu może dochodzić do jego retencji. Może też wystąpić zwiększenie stężenia mocznika i kreatyniny w osoczu. Badania diagnostyczne: tak jak w przypadku innych leków moczopędnych, w zależności od dawki i czasu trwania leczenia mogą wystąpić zaburzenia równowagi wodno-elektrolitowej, zwłaszcza przy znacznie ograniczonym spożyciu soli. Może wystąpić hipokaliemia (zwłaszcza w przypadku diety ubogiej w potas lub w razie wymiotów, biegunki lub nadużywania leków przeczyszczających, jak również niewydolności wątroby). Jeśli diureza jest nasiloną, mogą wystąpić objawy przedmiotowe i podmiotowe niedoboru elektrolitów i płynów (zwłaszcza przy rozpoczęciu leczenia jak i u pacjentów w podeszłym wieku), takie jak: bóle głowy, zawroty głowy, niskie ciśnienie tętnicze, uczucie osłabienia, senność, stan splątania, utrata apetytu i skurcze. W takiej sytuacji może być konieczne odpowiednie dostosowanie dawki. Może wystąpić zwiększenie stężenia kwasu moczowego, glukozy i lipidów w osoczu. Może też dojść do nasilenia zasadowicy metabolicznej.

Przedawkowanie:

Nie jest znany typowy obraz intoksykacji. W przypadku przedawkowania może dojść do znacznej diurezy związanej z ryzykiem utraty płynów i elektrolitów, co może prowadzić do senności i splątania, hipotonii i zapaści krążeniowej. Mogą też wystąpić zaburzenia ze

strony przewodu pokarmowego. Nie jest znana specyficzna odtrutka. Objawy przedawkowania wymagają zmniejszenia dawki lub odstawienia torasemidu przy jednoczesnym uzupełnieniu płynów i elektrolitów.

Działanie:

Torasemid jest lekiem moczopędnym pętlowym. Jednak przy małych dawkach jego profil farmakodynamiczny przypomina leki moczopędne tiazydowe pod względem natężenia i czasu trwania diurezy. W większych dawkach torasemid przyspiesza diurezę w sposób zależny od dawki, przy czym działanie to może być bardzo nasilone.

Skład:

1 tabl. zawiera 2,5 mg, 5 mg, 10 mg lub 20 mg torasemidu.

Powyższe dane mają charakter informacyjny i nie mogą zastąpić przeczytania ulotki leku ani wizyty u lekarza. Pełny wykaz informacji dotyczących stosowania leku znajduje się na ulotce produktu, dlatego zawsze przed użyciem zapoznaj się z treścią ulotki dołączonej do opakowania bądź skonsultuj się z lekarzem lub farmaceutą, gdyż każdy lek niewłaściwie stosowany zagraża Twojemu życiu lub zdrowiu.